

sát. Ők szegények, ők nem beszélnek, hanem félrehúzódva egy sarokban gunnyasztanak, csak néha jegyzi meg egyikük rekedt hangon:

– Majd lefagytam az éjszaka az utcán. Verje meg az Isten ezt a hideget.

Nagyon érzik, hogy az évek múlásával testük hervadása folytán mindinkább kevesebbet kereshetnek, gondterhelten panaszkodnak élelem-beszerzésről, lakbérfizetésről, drágaságról, rossz cipőkről, mindegyiket aggasztja a kétségbeejtő kérdés: MI LESZ, HA MEGÖREGSZÜNK, ha nem lesz majd miből élni?

A várakozó leányok nagy része az orvosi szobák előtt ácsorog, hogy a társadalmi szempontból oly fontos orvosi vizsgálatokon átessen. Ma, amikor Németországban olyan elrettentő, tragikusan szomorú a vérbaj terjedésének a statisztikája, amikor egyik tudós kiszámította, hogy minden tizedik gyerek vérbajtól terheltlen születik, óriási jelentőségűvé válik a prostituáltak szigorú ellenőrzése, mert hiszen a rendőrség munkája preventive akadályozza meg százezrek és százezrek könnyörtelen elpusztulását.

(Detektív, 1921)

Öngyilkosság – Magánzónő – Kasszírnő

Inkább a halál!

Bán Emilné született Bogurszky Erzsébet huszonnyolcesztendő magánzónő vasárnap este a Práter utca 84. számú házban levő lakásán MELLE LŐTTE MAGÁT. Tettének okát nem árulja el. Lakásán ápolják.

Szentpéterei Antónia huszonkétéves kávéházi felírónő az Örömvölgy utca 18. számú házban levő lakásán LÜGKÖLDIXOT IVOT. Állapota nem súlyos. A mentők bevitték a Rókus-kórhába.

(A Nap, 1913. március 11.)